

[Maigaard.]

gerne hjælpe med på afklaringen. Hr. Steen Folke, er det forkert at arbejde med stabiliseringsfonden? Er det den, der er vederstyggelig? Er det forkert, at der nu er en gruppe industrilande, som opgiver kravet om gensidige præferencer? Er det det, der er i vejen? Er det forkert, hr. Steen Folke, at der nu åbnes op fra en række industrilandes side for både landbrugsvarer og forarbejdede varer fra en række u-lande? Er det forkert? Er det forkert, at der nu indledes et samarbejde om industrialisering i de underudviklede lande — altså stik mod den traditionelle imperialistiske model? Jeg vil gerne spørge hr. Steen Folke, fordi jeg som sagt har svært ved at se, hvad han siger. Jeg har svært ved at finde mønsteret i tænkningen, men hvis det var sådan, hr. Steen Folke ville formulere sig over for stabiliseringsfonden, opgivelsen af de gensidige præferencer, åbningen fra industrilandes side for landbrugs- og forbrugsvarer fra u-lande og over for samarbejde om industrialisering, så ville debatten sikkert blive bedre.

Jeg må i øvrigt sige, at jeg deler hr. Ib Nørlands bekymring for nedskæringen af DANIDAS bevillinger, men det er altså ikke noget, vi er tvunget til som følge af denne konvention. Det er noget, vi beslutter selv, men jeg deler bekymringen, og så er jeg som sagt, men det får jeg formentlig svar på af ministeren, interesseret i at høre, hvad man gør for at få noget reelt ud af de principper, konventionen omfatter.

Honoré (KrF):

Hr. Ib Nørlund har misforstået mig. Jeg sagde ikke, at kommunisterne ikke gik ind for, at Danmark skulle forholde sig til andre lande, men jeg spurgte, om hr. Ib Nørlund kunne pege på nogle lande eller landegrupper, der i praksis førte en bedre udviklingsbistand og handelspolitik end den, EF her lægger for dagen. Det fik jeg ikke svar på.

Hr. Steen Folke fra VS kom med et ræsonnement, som jeg finder karakteristisk for, hvad jeg vil kalde VS' hypotetiske udenrigspolitik. Jeg vil gerne forklare mig. Udenrigspolitik, herunder udviklingsbistand og handelspolitik, er et forhold mellem eksisterende stater. Hr. Steen Folke vil og kan formodentlig overhovedet ikke pege på nogle modeller for forholdet mellem

eksisterende stater, men kun tale om forskellige befolkningsgruppers interesser, hvordan én befolkningsgruppe i ét land kan pleje interesserne for en befolkningsgruppe i et andet land, men dette er ikke udenrigspolitik, hr. Steen Folke. Jeg må konkludere: VS har ingen udenrigspolitik. Hvis de har én, er den kun en tænkt udenrigspolitik om tænkte forhold mellem tænkte stater.

Kristine Heltberg (SF):

Jeg vil gerne rette nogle misforståelser. Hr. Guldberg havde opfattet, at en del af SFs folketingsgruppe ville stemme imod ratificeringen. Det har der ikke på noget tidspunkt været tale om. Vi er fuldstændig klar over, og vi har vist gjort rede for det både ved denne behandling og ved førstebehandling, at der er nogle ubestridelig værdifulde egenskaber ved denne konvention, som vi anerkender, som vi går ind for. Især hr. Maigaard har gjort opmærksom på det. Jeg har gjort det ved førstebehandling.

Jeg vil også sige til hr. Honoré, at det, der her er tale om, er, at hvis man piller enkelt-elementer ud af en helhed, kan de da se meget gode eller meget dårlige ud, men det, vi skal tage stilling til, er ratifikationen af et hele. Og dette hele har i sig en blanding af positive og negative elementer, som jeg ikke skal trætte folketingsmedlemmet med at gentage, efter at vi nu har gentaget dem indtil det ulidelige.

Jeg vil vende mig en del imod denne negative holdning til bistandshjælpen som sådan, for vi må da, som situationen er, gå ind for bistanden. På mange måder er den en nødvendighed, vi kan jo ikke lade disse u-lande leve af deres frimærkeeksport alene. Selvfølgelig er der i denne bistand også positive træk, men det, der her er tale om, er en yderligere udbygning af EFs integration med det område, der inddrages her. Det kan vi ikke være begejstrede for, vi, der undlader at stemme. Vi må opfatte denne integration som i alle henseender uheldig, idet det drejer sig om en grundlæggende bevarelse af forholdet mellem hovedland og bilande, mellem metropol og satellitstater. Det drejer sig om støtte til regimer, til en samfundsopbygning i de enkelte u-lande, som kan være meget tvivlsom. Kort og godt en generel afvejning giver mig i hvert tilfælde en fuld-